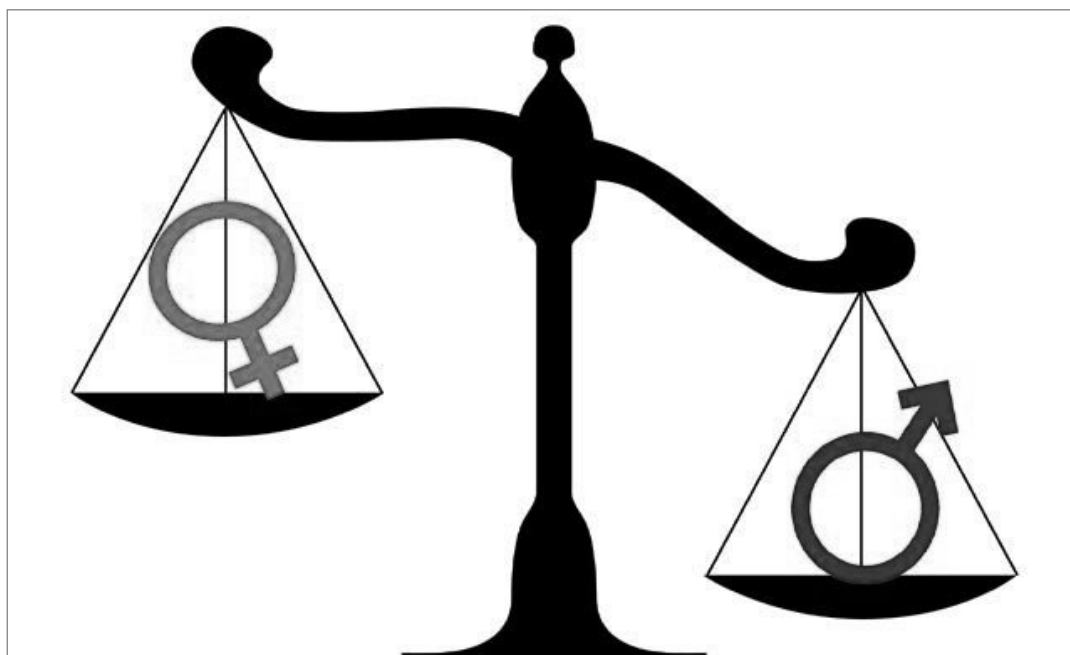

EQUALIST

Studentský časopis - Literární seminář

„Hodně dobřejch chlapů skončilo pod mostem kvůli ženský.“

- Charles Bukowski

6

**Na okraj díla
Umberta Eca**

- Marek
Boleslav

11

**Diskuzní
fórum**

- Hana
Nálevková,
Andrea
Pospíšilová

22

**Sbohem,
gymnázium!**

- Anežka
Holubová

Gymnázium,
Pardubice,
Mozartova 449

Ale potom to
přišlo. Devátý
únor – den
maturitního
plesu.

#MeToo

Kampaň
#MeToo
vyvolala
společenskou
debatu.

Milí gympláci,

pomalu se blíží konec našeho čtyřletého pobytu tady s Vámi. Máme za sebou stužkovací večírek i maturitní ples a čeká nás už jen ta nejméně příjemná část – maturitní zkouška. Ale ještě předtím, než tohle všechno skončí, pojdte se na chvíli zastavit a přečíst si náš originální, první a také poslední genderově vyvážený časopis, který jsme tady vytvořili. *Equalist* se pokouší reagovat na problematiku, která v poslední době hýbe světovou veřejností, a proto Vám přináší názory na různá témata z pohledu obou pohlaví. Rovnost žen a mužů je jedním ze základních předpokladů spravedlivé společnosti a udržitelného rozvoje jak v chudých, tak v bohatých zemích. Navíc všichni dobře víme, že kluci jsou z Marsu a holky z Venuše. Určitě Vás tedy zajímá, jak moc se liší vnímání těchto dvou velkých protikladů.

Podívejte se na to, jak jsme prožívali maturitní ples, přečtěte si rozhovor s paní Kantýnovou či s režisérem úspěšného představení *Sous terre*, odhalte tajemství internetových diskuzí, aktualizujte s námi svůj šatník, upečte dort, vyluštěte osmisměrku nebo se třeba zamyslete nad kampaní #MeToo. Náš časopis Vám toho však může nabídnout mnohem víc. Tak už dál neztrácejte čas a začněte listovat...

„Rovnost žen a mužů je jedním ze základních předpokladů spravedlivé společnosti...“

- Laura Gočaltovská

Rozhovor s francouzským režisérem Cénatem o divadelním představení *Sous terre*

Od začátku tohoto školního roku naše gymnázium spolupracovalo s francouzským režisérem Ericem Cénatem, se kterým připravilo divadelní hru *Sous terre* neboli *Pod zemí*. Autorkou hry je Martine Legrand, která se po studiu literatury a Conservatoire national d'art dramatique (obdoba DAMU) stala herečkou a autorkou divadelních a rozhlasových her. Do projektu se zapojilo rovnou 14 žáků francouzského jazyka spolu s paní učitelkou Hanou Kusou. Právě tito odvážlivci nacvičovali pod vedením pana režiséra vždy po vyučování pravidelně celý týden v každém měsíci. Téměř pro nikoho nebylo lehké naučit se text v cizím jazyce, ale přesto se všichni chopili svých rolí bravurně, u některých se dokonce objevily jejich skryté dramatické schopnosti.

Premiéra proběhla 28. března v pardubickém Divadle 29 a setkala se s pozitivním ohlasem. Představení bylo přístupné pro širokou veřejnost, jelikož bylo doplněno o české titulky.

Dobrý den, Ericu. Jak se máte?

Jsem v Pardubicích, takže skvěle. Jsem šťastný, že zítra představím naši hru „Pod zemí“. Hodně jsme pracovali a já se nemůžu dočkat, až hru uvidí veřejnost. Uvidíme jejich reakce.

Rády bychom vám položily pár otázek pro náš školní časopis.

Vážím si vašeho zájmu.

Jak byste popsal sám sebe?

Jsem herec a režisér, vedu divadelní společnost v Orléans – Le Théâtre de l'Imprévu. Co se týče soukromého života, jsem ženatý a se svou ženou Claire mám dceru Lauru.

Jak jste se dostal k divadlu?

Díky svým učitelům francouzštiny, kterým děkuji dodnes. Objevil jsem divadlo, když mi bylo 13 a změnilo to celý můj život.

Jaké je vaše nejoblíbenější divadelní představení?

Moje nejoblíbenější hra je „Skleněný zvěřinec“ od amerického autora Tennessee Williamse. Svůj sen si plním,

protože letos připravujeme uvést tuto divadelní hru do našeho repertoáru. Jinak nemám žádnou oblíbenou hru. Měl jsem možnost hrát v tolika rozmanitých představeních, že je těžké vybrat jednu na úkor ostatních.

Máte nějakou vysněnou roli, kterou byste si chtěl jednou zahrát?

Chtěl bych hrát roli v Čechovově nebo Feydeauově hře. Jsou to dva velmi odlišné světy, které mi vyhovují. Když jsem byl mladý, chtěl jsem hrát d'Artagnana ze *Tří mušketýrů*.

Jak jste vůbec začal pracovat v České republice?

Díky spolupráci regionu Centre Val de Loire, kde se nachází Orléans, a regionu Pardubice. Přijel jsem do Pardubic v roce 2007 a jsem tady dodnes. Rozvíjel jsem tady několik aktivit s různými partnerstvími. V posledních deseti letech jsem toho do práce zde hodně investoval a vždy jsem měl to štěstí pracovat v příjemném prostředí.

A líbí se vám v Česku?

Jistě! Je to můj druhý domov. Cítím se tu dobře! Obzvláště miluju architekturu měst, literaturu, hudbu, kino. Jsem nadšenec do historie střední Evropy, zvláště 20. století, a v Česku je moje zvědavost uspokojena. A samozřejmě lidé jsou to nejdůležitější! Mám české přátele, velmi dobré přátele, kteří mě vždy vřele přivítali, se kterými obchoduji, pracuji na projektech.

Jaká česká města už jste navštívil? Líbila se vám?

Začínám vaši zemi dobře znát díky svým cestám. Pardubice jsou mým srdečním místem, to bezpochyby. Praha, kterou procházím pěšky, mě dojíká pořád stejně. Také se mi líbí atmosféra Českých Budějovic a Ostravy, dvou velmi odlišných měst.

Pracoval jste i s jinými školami?

Pracoval jsem s mnoha školami. Školy, kde jsem mohl realizovat představení, jako je právě „Pod zemí“, byly Gymnázium Dašická v Pardubicích, Gymnázium Josefa Resslera v Chrudimi a Gymnázium Svitavy. Vždy spolupracuji jen se školami, které jsou v partnerském regionu s regionem Centre-Val de Loire.

Asi máte rád cestování, že ano? Jaká země byla nejhezčí a jaká nejzvláštnější, kterou jste kdy navštívil?

Miluji cestování a díky své práci jsem měl možnost navštívit spoustu zemí. Jak jsem řekl, velmi mě zajímají dějiny. Byl jsem nadšen a poznamenán Ukrajinou a Rwandou, kde lidé velmi trpí. Pravidelně jezdím do Řecka a jsem tam velmi šťastný. Mimo práci mám moc rád Toskánsko a také Berlín, který mi vyhovuje díky své atmosféře.

Jak se vám líbila práce v naší škole?

Mozarták je velmi dynamická škola s profesory, kteří se velmi angažují ve

své práci. Mám pocit, že vztahy se studenty na této škole jsou skvělé.

Co byste rád na závěr řekl studentům Mozartáku?

Myslím, že studenti mají opravdu štěstí, že mohou studovat právě na této škole. A také bych rád něco sdělil své divadelní skupině. Chci jim poblahopřát za jejich odhodlání a talent a poděkovat jim za laskavost ke mně. Není snadné hrát, natožpak v cizím jazyce. Velmi dobře znám tyhle potíže. Kdybych měl hrát v češtině, chtělo by to hodně práce, protože nemám moc talent na cizí jazyky.

Velký dík patří nejen Ericovi a vedení školy, ale především paní učitelce Kusé za její trpělivost a organizaci celého projektu.

- Anna Puhlovská, Markéta Hudcová

Módní rady a tipy

Tři (a něco) nezbytnosti na léto pro bezradné chlapy

Vážení pánové, léto se kvapem blíží a i my jako statní muži bychom se měli zamyslet nad letním šatníkem. Je mi zcela jasné, že naprostá většina z Vás vyhrabe z hloubi skříně ty loňské kratásky, které přeci minulý rok udělaly tolik parády, a jeté žabky, které pravděpodobně pamatují i vládu Franze Josefa. Pokud ale chcete vystoupit ze šedivé většiny, pořídte si těchto pár kousků. Vaše okolí je rozhodně ocení!

1. Košile

Není nic jednoduššího. Dobře padnoucí knoflíková je naprostý evergreen, kterým nikdy nic nezkazíte. Střihů, barev a vzorů nalezneme v obchodech nepřeberné množství, ti odvážnější se mohou rozhodnout pro výrazné barvy či květinové vzory (dávejte však pozor na kombinování, zelená a oranžová, květiny a pruhy najednou nesluší nikomu). Eso v rukávu každého muže by však měla být košile bílá. V té vypadá dobře jednoduše každý.

2. Bílé botasky

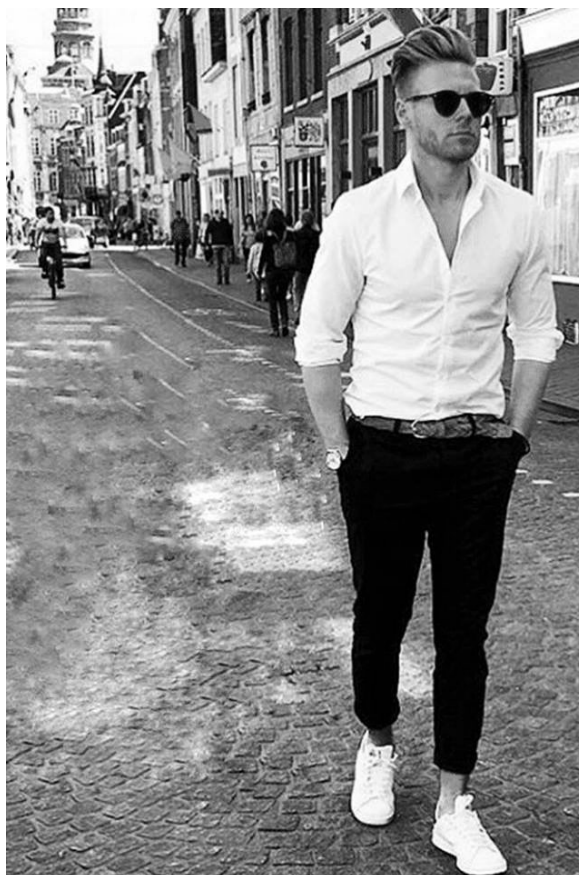
Celou rozpravu o obuvi bych chtěl započít jedním typem – žabky patří k vodě! Co si budeme nalhávat, pánské nohy jsou vzhledem ke značnému ochlupení dosti odpudivé, nedávejme je tedy na odiv ostatním a radši je schovejme do fešáckých bílých tenisek. Ať už od jakékoli značky, bílá bota vypadá jednoduše skvěle. Další stálice, která by vám na léto neměla chybět.

3. Sluneční brýle

Dobré sluneční brýle jsou základ. Nejen že vám ochrání zrak před ostrým letním sluncem, ale udělají z vás také parádního beach-boye. Rozhodně si je nezapomeňte vzít na tu nekrásnější pardubickou pláž, na Cihelnu, občas by se vám tam mohlo hodit, že pod nimi není vidět, jak šilháte na tu příšerně sexy brunetu v bikinách, která stojí vedle vás. A jelikož jste správně oblečen, s největší pravděpodobností by přijala i pozvání na langošě!

Tak tady to máte. Teď už víte, čím začít přípravy na letní sezónu. K tomu všemu přibalte ještě pořádný úsměv, dávku smyslu pro humor, špetku sebejistoty a holky Vám budou ležet u nohou. Tak lovu zdar!

- **Jakub Vondrouš**

Letní povinná výbava pro křehká pohlaví

Milé dámy, abychom ladily k našim stylově oháknutým gentlemanům, přinášíme Vám tři největší „must haves“ tohoto léta. Nejen že tyto kousky jsou a budou super stylové, ale i neskutečně pohodlné, jednoduše kombinovatelné a taky Instagram friendly!

1. Široké kalhoty

Je pravdou, že od té doby, co byly zvonáče trendem, je bohužel někteří vlastně ani nestihli zakopat hluboko pod zem. Nicméně tohle léto odhodte nepohodlné a upnuté šortky, co zvýrazňují vaše nedokonalosti, zařezávají se a je v nich horko. Vyměňte je za lehoučké

a rozevláté široké kalhoty neutrální barvy, které se dají nosit třeba i jen s vrškem od plavek

a z pláže rovnou s košilí na romantickou i pracovní večeři. Uvidíte, jak elegantně a stylově můžou vypadat na první pohled neforemné široké kalhoty.

2. Proužkované námořnické tričko

Ne že by tento evergreen někdy vyšel z módy, ale o to víc stojí za to mít ho zrovna letos už konečně po ruce! V módě začalo (konečně a alespoň na nějakou dobu) platit, že méně je více, a proto takové obyčejné volné tričko s tenkými i širšími pruhy není ničím jiným než sázkou na jistotu (hned vedle obyčejného bílého). Navíc když zainvestujete do kvalitního materiálu, můžete si být jisté, že tenhle kousek nebude letní láska jen letos!

3. Sluneční brýle

Ale ne nudné sluneční brýle jako ochrana před ostrým sluncem. Tohle léto se na nich pořádně vyřádíte! Velké přes půl obličeje, nebo naopak tenké jako z devadesátek, kulaté

i hranaté. Majestátní černé, lesklé i matné, s barevnými (letos je ideální příležitost vidět svět skrz růžové brýle, doslova!) nebo zrcadlovými skly, a když zajde slunce, okamžitě sáhněte po čirých se zajímavými obroučkami! Letos zapomeňte na komplikované doplňky, řetízky a náramky, které u vody leda tak překáží. Kromě svého primárního účelu chránit před sluncem dodají outfitu potřebnou tečku a šmrnc. Navíc možnost tajně šilhat na sexy plavčíka na Cihelna Beach? K nezaplacení.

No a když k tomuhle všemu přibalíte i všechny ostatní ženské zbraně a neodolatelný úsměv, můžete se akorát tak obrnit trpělivostí proti našim létem rozohněným gentlemanům, kterým nebudete stačit odmítat pozvání na romantickou večeři.

- **Barbora Szumowski**

Na okraj díla Umberta Eca

Nad oslavou české krajiny se nám duše nerozplyne a trpkým osudem nebohé Viktorky srdce nepukne, přesto se i v povinné četbě najdou autoři a autorky, o nichž je zajímavé zapřemýšlet. Například Umberto Eco.

Eco psal postmodernistické romány, jejichž znakem je, že nemají přesně daný žánr ani smysl a lze je proto interpretovat různě. Jelikož vystudoval středověkou filosofii, jeho knihy se často odehrávají v minulosti. Věnoval se také konspiračním teoriím v románu *Pražský hřbitov* a zvláště ve *Foucaultově kyvadle*, kde tři pracovníci nakladatelství ze zábavy konstruují plán spiknutí tajných organizací, než se seznámí s partou podivínů, kteří tomu uvěří, a celá věc se jim vymkne z rukou. Tato díla jsou ovšem čtenářsky náročná a spíš je ocení lidé, kteří se zajímají o konspirace, přestože jim nevěří a najdou Ecův skrytý humor. Jeho nejslavnější román nese název *Jméno růže*.

Mladý mnich Adso přijíždí se svým učitelem Vilémem do tajemného opatství, kde se má konat důležité setkání řešící rozkol v církvi. Hned na začátku je Vilém pověřen, aby vyšetřil vraždu tamního mnicha. Rozjíždí se série výslechů bláznivých mnichů, filosofických debat a vražd. Je to typické postmodernistické dílo a jedna z jeho rovin se hodí také k tématu našeho časopisu. Je jí milostná zápletka mladého Adsona s vesnickou dívkou a pohled tehdejší církve na ženy.

„... i v povinné četbě se najdou autoři a autorky, o nichž je zajímavé zapřemýšlet.“

Ve středověku měly ženy vesměs nerovnocenné postavení a někteří učenci jim kvůli Evě přisuzovaly vinu za prvotní hřích. I proto byly obecně považovány za smyslnější, a tudíž náchylnější k hříchu. Takové pohledy se umocňovaly v opatstvích, kde mniši neměli příležitost setkat se se ženami a vytvářeli si o nich kuriózní představy. Eco toho využil a do úst jednoho mnicha vložil například tvrzení, že žena je nádoba ďáblova. S podobnými názory se seznamoval i Adso, jenž z toho měl rozporuplné pocity. Na jednu stranu byl fascinován ženskou krásou, ale na druhou svázán povoláním a radami svých učitelů.

Jednou v noci ho v kuchyni překvapí chudá dívka, která za trochu jídla souloží s mnichy, a ačkoli si Adso neuvědomuje všechny podrobnosti, je jisté, že se spolu vyspali. Působivá je nejen scéna s Valentinou Vargasovou ze stejnojmenného filmu, ale i popis Adsonova uvažování, protože dívku, do níž se zamiloval, nečeká nic dobrého. To už ale nechám jako překvapení pro ty, kdo se do Ecovy tvorby pustí.

- Marek Boleslav

Básnické okénko

Mgr. Martin Sochor

Sochy, to je faktys kápo,
fajn, spočítáno hnedka má to,
logaritmy z kapsy tahá,
po co jemu Einstein sahá?!

Mgr. Karel Šild

Karel, taky extra třída,
ale s námi je to bída.
Co už, nejsme geniální,
vždyť je to tak triviální!

Mgr. Martin Plha

S Plhou občas šprýmujem,
svalíky s ním študujem,
předvádí nám dřepy, kliky,
prostě znova: Mokrou, díky!

Mgr. Jaroslav Macek

Macek šprechtí ostošest,
nezatínej hněvem pět,
Němci se holt nerodíme –
Píšem zítra? Uvidíííme...

Mgr. Erika Macková

Je to v hlavě kočička,
zavažte si botičky,
zlatko, přidej do chůze,
Macková ti pomůže.

Mgr. Lucie Škarvadová

Škarvi, to je duše dobrá,
závistí tu každý modrá,
jak má děják v malíku,
srdce správně v hrudníku.

Mgr. Miroslava Bromová

Heleďte se, učte se,
zanedlouho píše se!
Dobrovolník zase není,
čtyři pětky to snad změní!
Takhle by to teda nešlo!
S naší Bromčou kafe vešlo.
Máme ji však stejně rádi
jako babi, kamarádi!

- **Aneta Janoušková, Klára
Horníková**

Káva a nové respirium

aneb Rozhovor s „paní Kantýnovou“

Většina studentů Vás zná pod krycím jménem „paní Kantýnová“, jaké je ale Vaše skutečné jméno?

Jana Karásková. Na dveřích už budu mít vizitku se jménem.

Jak dlouho už tady na gymnáziu pracujete?

Už to bude 12 let.

Co se za tu dobu v kantýně změnilo?

Jen sortiment, jinak nic.

Jak jste si zvykla na EET?

Výborně, funguje to.

Co si studenti nejčastěji kupují?

Hm, tak hlavně hamburgery, koblihy a pizzy. A pak i hodně pití.

Máte mezi stálými zákazníky i nějaké učitele?

Ano, někteří sem chodí pravidelně, třeba paní učitelka Sýkorová a paní učitelka Bromová.

Pamatujete si, jaký byl nejdražší nákup v kantýně?

No, nepamatuju si přesně cenu, ale určitě to bylo přes stovku.

Co děláte ve volném čase?

Ve volném čase... No hlavně pletu, jinak se starám o děti a o vnoučata.

Na co se můžou nejen studenti do příštího roku těšit?

Na kafe. Budeme tu dělat kafe, už mám i koupený kávovar... No a na to, že bude nová kantýna. Budu mít kuchyňskou

linku, vedle bude nové respirium a celé to bude propojené. Alespoň tak mi to bylo řečeno. Jsem na to sama zvědavá.

Tak to se máme na co těšit! Děkujeme za rozhovor.

- Dominika Demlová, Ema Holavová

Na slovíčko s Kelišovou

Kelišová je bytost dobrá, bezelstná a... zvědavá!

Bystrému oku duchaplné a vždy připravené Kelišové, jak jistě všichni dobře víme, nikdy nic neunikne. Tentokrát naše milá Kelišová zavítala do několika kabinetů a položila pár otázek učitelům na naší škole. A že bylo na co odpovídat!!!

Jako první neunikl naší nejdůležitější informační spojce **Mgr. Karel Šild**, který po chvíli váhání odpověděl na otázku, zda má rád v naší školní jídelně proslulé kovbojské fazole, toto: **„To je vskutku pikantní otázka, opravdu. Nicméně v den, kdy jsou kovbojské na jídelním lístku, volím pochopitelně menší zlo.“** U kolegyně **Chalupníkové**, s níž pan učitel sdílí kabinet, tato odpověď vyčarovala úsměv na rtech. Na druhou otázku, jež zněla, kdo podle něj chodí z jeho žáků nejvkusněji oblékaný, odpověděl: **„Vždy řeším to, co mají děti v hlavě, ne na sobě, a jak se chovají.“**

Druhou zastávkou naší milé Kelišové byl kabinet **Mgr. Hany Kusé**, která, jak všichni moc dobře víme, vyučuje překrásnou francouzštinu, jazyk lásky. Proto Kelišová nemohla jinak a položila paní učitelce otázku, zda si pamatuje, kdy poprvé dostala polibek od skutečného Francouze. Tato otázka paní učitelku trochu zaskočila, nicméně i přesto odpověděla: **„Došlo k tomu v létě 2001.“** Krásně započaté nové tisíciletí, že? Následně paní učitelka Kelišové prozradila, že podle jejího mínění a zdravého rozumu je **nejvtipnějším učitelem na naší škole Mgr. Jan Váňa**.

Jako svoji třetí oběť si Kelišová vyhlédla **Mgr. Jaroslava Macka**, kterého zastihla v jazykové učebně. První otázka zněla, zda má pan učitel raději slané, nebo sladké. Odpověď byla okamžitá: **„Ze slané jídla to jsou brambůrky – ale to bych neměl říkat. A ze sladkého? Samozřejmě mléčnou čokoládu, nejlépe s oříšky.“** Tedy pane učiteli, to jsou ale chutě! Druhá otázka byla daleko delikátnějšího rázu, a to zda ví, jaká je nejoblíbenější kniha **Mgr. Veroniky Ptáčkové**. Odpověď velice zajímavá: **„Určitě něco čte. Počkejte, určitě to bude nějaká historická knížka, protože učí dějepis.“**

Úplnou náhodou naše milá Kelišová potkala na chodbě **Mgr. Veroniku Ptáčkovou** – ano, další zajímavý adept, jenž musel podstoupit zpověď u zvědavé Kelišové. A Kelišová byla opravdu zvědavá! Na první otázku, zda paní učitelka souhlasí s příslovím *Proč kupovat krávu, když je mléko zdarma*, dostala naše drbna rozkošnou odpověď: **„Není nad živá zvířata, a potom Kravík se nedá podrbat za uchem.“** Takhle by měla vypadat odpověď biologa, bravo! A paní učitelka se nezalekla ani druhé otázky, jež zněla, zda ví, jaká je nejoblíbenější kniha **Mgr. Jaroslava Macka**. Reakce automatická: **„Čte vůbec? Ne, počkejte, určitě to bude učebnice němčiny Sprechen Sie Deutsch. Učí se z ní ještě vůbec?“**

A druhá náhoda vystřídala náhodu první. Právě rozjímající a klevetící Kelišovou vyrušil příchod **Mgr. Johany Kalenské**. Kelišová neodolala a ihned naši milou paní učitelku důkladně vyzpovídala. První otázka byla opravdu pikantní, a to zda má paní učitelka ráda

legíny s koženkou. Tato otázka paní učitelku pobavila, zde je její odpověď: „**Ne, opravdu ne, to je na mě moc odvážné. Když, tak raději bez koženky.**“ Odpověď na druhou otázku, jaká žena z literární historie byla podle ní nejvíce zkoušená osudem, byla vskutku kouzelná: „**Nemůžu napsat manželovi, aby mi poradil?**“ Paní učitelka se však po chvíli rozhodla pro Boženu Němcovou. Vidíte, milí čtenáři, zlatá střední cesta.

Velice příjemnou zastávkou byl kabinet českého jazyka a literatury, kde již na naši milou Kelišovou čekala **Mgr. Zdeňka Rejmanová**. A co naši informační spojku zajímalo tentokrát? Nejdříve se paní učitelky zeptala, jakou literární postavou by si přála být. Paní učitelka Kelišové poskytla vskutku skvostnou odpověď: „**Určitě bych začala u Malého prince, následně bych přešla k Shakespearově Julii a Kunderově Tereze a nakonec k Babičce Boženy Němcové.**“ Následoval dotaz pikantnějšího rázu – Kelišová se paní učitelky zeptala, jaká je její nejoblíbenější milostná dvojice, jež se kdy objevila v literatuře. Zde je její odpověď: „**Určitě Petr a Lucie, potom Tomáš a Tereza z Nesnesitelné lehkosti bytí a samozřejmě Romeo a Julie.**“

Kelišová je vždy připravená, proto využila příležitosti a počkala si na **Mgr. Martinu Vinklářovou** přímo před jejím kabinetem. Taková zpověď Kelišové, milí čtenáři, není nic jednoduchého, nicméně paní učitelka Vinklářová se jí zhostila na výbornou. První otázka zněla, zda paní učitelka dosazuje raději malá, nebo velká čísla. Její odpověď zněla: „**Určitě velká čísla – je to větší výzva a víc tím naštvu studenty.**“ Paní učitelko, dávejte si pozor, aby se vám to jednou nevymstilo ;-). Na druhou otázku, zda důvěřuje falešné kostce, odpověděla paní

učitelka se smíchem: „**Nevím, jak se říká – důvěřuj, ale prověřuj. Každopádně věřím tomu, že všichni studenti ze 4.A a 4.B na falešnou kostku nikdy nezapomenou.**“ Kelišová využívá této rubriky a varuje všechny budoucí čtvrtáky před nástrahami falešné kostky (ne, opravdu to nebude žádná sranda)!!!

To nejžhavější téma si Kelišová nechala na úplný konec. O co se jedná? Kelišová pěti náhodným studentům položila otázku, která učitelka naší školy je dle jejich názoru nejvíce sexy. Stejný dotaz dostaly i studentky, ty ovšem vybíraly z pánského osazenstva našeho učitelského sboru.

Jak jsou na tom naši učitelé a učitelky se svým **sex-appealem**? Pojdme se podívat, jaké jsou výsledky!

NEJVÍC SEXY UČITELKA

V. D. (4. ročník): „**Já ti ani nevím, asi Pešková.**“

L. Ž. (2. ročník): „**Podle mě jednoznačně Kalenská.**“

D. Z. (4. ročník): „**Ta kudrnatá, Pešková se jmenuje, že jo?**“

V. A. (3. ročník): „**Ta na češtinu. Učí češtinu – Kalenská se asi jmenuje.**“

M. K. (1. ročník): „**Podle mě Zdenička Šimerdová.**“

NEJVÍC SEXY UČITEL

N. Ř. (3. ročník): „**Plha, kdo jinej?**“

M. M. (3. ročník): „**Kdo? No Voltr přece!**“

N. K. (4. ročník): „**Plha, ale ne, že to tam dáte!**“

K. K. (1. ročník): „**No Prochy přece!**“

K. P. (2. ročník): „**Kdo? Plha!**“

- **Jan Bolehovský, Jakub Dušek**

Diskuzní fórum – rádce, nebo zrádce?

Každý z nás, obyčejných smrtelníků, se jistě někdy ve svém životě cítil tak nějak zpustošeně, prázdně, nepochopen okolním světem. A když už i naši nejbližší přátelé mají našeho ustavičného kňourání plné zuby, přichází na řadu jiný přítel. Diskuzní fórum. Je to místo, kde se může každý životem opleskaný jedinec svěřit svým anonymním rádcům. Ať už se naše problémy týkají lásky, zaměstnání, nemoci či potencionálního otěhotnění, neexistuje případ, kdy by nám tyto portály neposkytly radu. Bohužel ne každá rada je vždy pravdivá a adekvátní. Proto jsme pro Vás, milí čtenáři, připravili jedny z nejpikantnějších případů, abychom vám odhalili možná krutou, ale pravdivou realitu těchto zvěrstev, se kterými se každodenně na internetu setkáváme.

Na portálu zpovědnice.cz se svěruje uživatel „Pointlesslife“: *Je mi 22. Nikdy jsem neměl holku, utápím se v depresích, jsem nezaměstnaný, nemám koníčky, plány, zájmy. Jediné, co dělám, tak koukám na porno. Nemám kamarády. Chci to změnit. Proč je můj život tak nanič. Někdo zažil za jediný den víc, než já za celý život. Jsem oficiálně zoufalec, troska, člověk odsouzen k životu v bídě, strachu a zoufalství. Nemám sebevědomí, vůli...*

Uživatel „Petko Opět“ reaguje: *Usúdil som, že nemáš žiaden vážny problém, len sa ti proste nechce. Tak to potom zdechni.*

No, Petko se s tím takzvaně nepáral, avšak pravdu v jistém směru má. Silný a nezávislý muž přeci ke štěstí ženu ani práci nepotřebuje! Pokud však chceš společníci do svého života, doporučujeme ti, neznámý uživateli, přestat se litovat a začít se svým životem něco dělat. I oficiální zoufalec má šanci na změnu!

No tak, život nám přináší i složitější situace, které stojí za zvážení existence na tomhle světě. Například maturitu!

Další příspěvek (anonymní) zpestřil portál eMimino.cz:
*Zahýbá mi, jinak je vzorný
Manžel je dobrý muž, nemáme žádné finanční závazky, protože manžel má nadstandardní příjem a je hodný. Děti a mě má troufám si tvrdit velice rád.*

Problém je v tom, že jsem v jeho peněžence našla lístek z nočního klubu. Je velice často pracovně mimo domov. Jsem velice tradiční člověk a nevěru velmi odsuzuji. Nevím vůbec, co mám dělat, jak se zachovat, na ten lísteček jsem přišla včera. Jak byste se zachovaly vy?

Na to odpověděla uživatelka „Beruška Liduška“. Její reakce byla naprosto odpovídající vzhledem k tomu, že se

dotyčné hrouť manželství a prakticky vše, co usilovně budovala celý život. *Jestli je na uctence nealko a dvakrát alko, tak pozval kámoše a barmanku a koukali se na stryptiz. Víc bych to neřešila.*

zásobě řadu životních mouder nebo efektních žertků na odlehčení situace. Když pomíneme absurditu celé situace, tak co asi dělala dotyčná dotazující u manžela v peněženke? Pravděpodobně bychom mohli hledat souvislost s tím, že pro naši tolerantní manželku je nevěra

O další reakci se postaral uživatel „AlphaOmega“. Vzhledem k obsahu si troufáme hádat, že už i samotný Andrej Babiš rád načerpá nějaké to moudro z internetových diskuzí.

No hlavně jestli tam byl kód EET!

V závěru bychom rádi zdůraznili, že dnes už i účtenka z nočního klubu je jasný důkaz pro nevěru a je tedy nutné požádat o radu většinou vysoce inteligentní a psychicky vyrovnané internetové rádce, kteří mají vždy v

vlastně přípustná v případě, že manželův příjem je nadstandardní. No, možná popřemýšlíme o internetové diskuzi na toto téma.

- Hana Nálevková, Andrea Pospíšilová

Jarní kakaový dort

Právě nám začalo jaro, co takhle ho přivítat tímto lehkým ovocným dortem?

Na těsto budeme potřebovat:

- 4 vejce
- 10 dkg cukru
- 1 vanilkový cukr
- 10 dkg hl. mouky
- 2 lžičky pr. do peč.
- 25 g kakaa

Utřeme celá vejce s cukrem a vanilkovým cukrem do pěny. Pak po troškách přimícháváme prosátou mouku s kypřicím práškem a kakao. Těsto vylijeme do vymazané a vysypané formy a pečeme v predehřáté troubě na 180 °C asi 30 minut.

Okraj formy uvolníme, korpus vyndáme a necháme vychladnout. Poté korpus 2x podélně rozkrojíme.

Krém:

- 30 dkg jahod
- 5 dkg čokolády
- 500 ml smetany na šlehání (33%)
- 1 vanilkový cukr
- 2 lžíce cukru

Jahody nakrájíme na kostičky, půlku tabulky čokolády nastroháme. Vyšleháme smetanu s oběma cukry. Půlku krému smícháme s jahodami a druhou s čokoládou.

Na spodní část korpusu natřeme jahodový krém, přiklopíme ho střední vrstvou korpusu. Ten potřeme čokoládovým krémem a přiklopíme vrchní částí korpusu.

Na vrch dortu:

- 250 ml smetany ke šlehání (33%)
- 1 vanilkový cukr
- 5 dkg čokolády
- 35 dkg jahod
- 125 g borůvek

Znovu vyšleháme smetanu s oběma cukry a tímto krémem potřeme vršek i boky dortu. Čokoládu nastroháme a obsypeme jí stěny dortu. Jahody nakrájíme a spolu s borůvkami jimi ozdobíme dort.

Tento dort je nejen jednoduchý na přípravu, ale má i mezi dorty poměrně nízkou kalorickou hodnotu – na 100 g má pouhých 187 kcal, takže si ho můžete bez obav dopřát.

- Natálie Karbašová

Maturitní ples

Maturitní ples očima maturantky

Už od nástupu do prvního ročníku na střední škole je středobodem vesmíru snad každé dívky maturitní ples. Událost, která se právoplatně může řadit mezi nejlepší akce a okamžiky, které člověk zažije nejen za celé studium, ale možná i za celý život. Na první pohled se může zdát, že je to jen jeden večer, kdy se dívka může cítit jako královna a každý chlapec jako král, jenže realita je bohužel trošičku jiná.

Zpočátku to začíná nevinným vytvořením plesového výboru, který bude stát v čele organizování plesu. Tato „pocta“ několika málo vyvoleným je ale ve skutečnosti jen kamufláž na heslo: Je to VŠECHNO na vás! Protože do tohoto statusu se počítá nekonečně mnoho strávených hodin ve sborově místo vyučovacích hodin (teda ne že by tohle zrovna někomu vadilo), tisíce diskuzí ohledně tématu plesu, podoby lístků, úvodní fotky na Facebook, hodiny vyrábění dekorací, spousta utracených peněz a obrovská koule plná stresu tlačící na nás s každým dnem víc a víc. Jenže tím to nekončí. Po nástupu do čtvrtáku, kdy se všichni maturanti cítí drsně, že už jsou ti nejstarší, se nějakým kouzlem začne blížit i termín maturitního plesu. Někdy v říjnu někoho chytrého napadne, že by bylo dobré začít vymýšlet nástup. Dobrá poznámka, řeknete si, jenže kdo se toho ujme a jak to bude vypadat? Nebudu tady vyprávět o nesčetných hádkách ohledně vymýšlení choreografie. O tom bych mohla napsat celý román. Ve zkratce, nikdo se nepoprál, všichni se máme stále rádi, a dokonce jsme dali do kupy i skvělý nástup. Ale potom to přišlo. Rok se s rokem sešel a bylo to tady.

Devátý únor – den maturitního plesu. To ráno se asi nikomu z maturantů nevstávalo s lehkou hlavou. Ranní nevolnost spojená s obrovskou trémou provázela maturanty celým dlouhým dnem. Člověk by si řekl, že z nás ten stres opadne, když se ráno sejdeme a zjistíme, že všechno klapne tak, jak má, že všichni všechno umí a ples snad nebude katastrofa. Jenže, to by to tak muselo být doopravdy. Největším průšvihem byl společný nástup. Po třiatřicátém pokusu bylo jasné, že nám pomůže jen zázrak. Ranní generálkou ale přípravy neskončily. Všechny dívky se začaly pomalu vytrácet ke kadeřnicím, kosmetičkám, do nehtových studií a podobně. V tu chvíli se nám všem dívkám v hlavě honilo tisíce myšlenek: „ať mi ten účes vydrží“, „ať se mi nerozmaže make-up“, „ať se mi neroztrhnou šaty, až si půjdu pro tu šerpu“. Knedlíky v krku nám svíraly hrdlo a myšlenka na společný nástup v podobě zpívání byla ta tam.

Kolem osmé to začalo. Přišla naše chvíle. Sálem se rozezněla hudba a my jsme vstoupili na parket. Poté začal kolotoč převlékání, tancování, zpívání, focení a najednou přišla půlnoc, zašlapali jsme šerpy, kluci se ukázali bez košil a bylo to za námi. Pokud můžu mluvit za všechny holky, myslím, že jsme byly rády, když jsme nakonec šaty sundaly, účes rozpustily a make-up smyly. Ten úžasný večer utekl jako voda, a i když nebylo všechno úplně dokonalé, za to úsilí, stres a práci to stálo. Takže si všichni do jednoho můžeme říct: „My to dokázali!“

- **Kludie Břeňová**

Maturitní ples

Maturitní ples očima maturanta

Ženy sběračky aneb Genderové rozdíly mezi ženou a mužem

Jsem žena. Přihlásila jsem se k výběrovému řízení na pozici PR specialistky u zahraniční firmy. K mé smůle se o stejnou pozici ucházel i můj dlouholetý kamarád, který měl primárně genderovou výhodu – je muž. Nechci vypadat jako zhrzená ženská, kterou opustil chlap a kvůli nenávisti k celému světu se z ní stala feministka. Tak to vůbec není. Nicméně musím říct, že kdybych měla chlupatou hrud' a kompas mezi nohama, mohla bych mít vysněnou práci, skvělý plat a nikdo by schválně neshazoval tužku ze stolu, aby mi viděl pod sukni. To by se mi jako chlapovi zkrátka nestalo.

Od pradávna byly vymezovány genderové stereotypy mezi ženou a mužem v podobě sběračky a lovce. Sběračka seděla v jeskyni u skromného ohýnku, okusovala stoh slámy, občas odběhla ke svému potomkovi, chvíli se mu věnovala, potom poskládala pár kožešin, aby to vypadalo, že pracovala, a zase usedla k ohni a poslušně čekala na svého lovce, až přinese kořist. Tady už můžeme vidět první rozdíly. Muž, lovec, celý den běhá po lese, občas uloví nějaké zvíře, s kámoši kouří tehdejší primitivní jointy, vypráví jim, jak má ten život těžký, že by také chtěl sedět doma na kameni a skládat kožešiny. Samozřejmě jeho věrní druzi poslušně přikyvuji, a aby ho rozveselili, vezmou ho do vedlejší jeskyně za mladými blond'atými sběračkami. Celý unavený se pak vrací domů k ženě, kde už na něj čeká teplá večeře.

Ale zpátky do současnosti. Nové místo PR specialistky jsem překvapivě dostala. Nejspíš to bylo tím, že šéf byl prošedivělý padesátník. Z kamaráda se

místo toho stala kancelářská krysa, nechtěla bych. No nic, pracuji tu už rok a moje slavné místo PR je sice mé vysněné, ovšem plat mám jako zdejší sekretářka, a když zařukám na šéfa, už se děsí, že mu jdu oznámit, že jsem těhotná, neboť mi táhne na třicet. Pokaždé ho slyším, jak volá svému známému a říká: „Že jsem nevzal toho ňoumu odvedle, ten na mateřskou nepůjde.“ Ano, nepůjde, ani nebude devět měsíců vypadat jako koule a nebude rodit.

Minulý týden se stala děsná nepříjemnost. Měli jsme tu sex v pracovní době. Vážně, nekecám. Kolega evidentně neměl dost práce, a tak si odskočil ke kolegyni vedle. Bylo to slyšet na celém patře, hrůza! Samozřejmě se vše doneslo k vedení a koho vyhodili? No kolegyni, prý se vyzývavě obléká a ruší své spolupracovníky. Chlap to má vždy jednodušší.

Včera jsem dostala pozvánku na kobereček. Bylo mi řečeno, že nepracuji vytrvale a moje výsledky nejsou adekvátní. Jak je to možné? Sedím tu od rána do večera, hlava mi může prasknout, ale můj výkon je nedostačující. Můj spolupracovník nehne brvou, ale zvýšili mu plat. Jestli to takhle půjde dál, dám výpověď a doufám, že jinde se s takovou diskriminací žen nesetkám!

- **Barbora Totinová**

Úskalí kampaně #MeToo

Kampaň #MeToo vyvolala v Severní Americe a západní Evropě celospolečenskou debatu na téma sexuálního obtěžování a sexuálního násilí. Mediálně nejvděčnější se sice ukázaly být případy dopadající na veřejně známé osobnosti, nicméně základem celé věci byla záplava příspěvků na sociálních sítích, kde se ženy a dívky otevřeně svěřovaly se svými traumatizujícími zážitky. Česko sice kauza zasáhla podstatně méně než západní Evropu, ale přesto se jí i u nás dostalo poměrně značné mediální pozornosti a mnoho lidí se k ní veřejně vyjádřilo.

Nedávno se na půdě Univerzity Karlovy konala panelová diskuze zaměřená na kampaň MeToo. Seznam hostů byl velmi široký a jejich vystoupení rozhodně stála za pozornost. Sexuolog Radim Uzel se podělil o své zkušenosti s osaháváním sestřiček a přiznal se, že za celý život poznal pouze pár těch, u kterých se neodvážil. Jejich nezájem však prý poznal předem, už podle „ksichtu“, který prý říkal „tady nepoplácáš, tady ne“. Někdejší ministr zahraniční Cyril Svoboda pak celou záležitost označil za módní trend, veřejně hovořit o sexuálním obtěžování je podle něj pouze snahou být „in“. Debaty se zúčastnila řada dalších hostů, jako sociolog Petr Hampl či senátor Jaroslav Kubera. Vřele doporučuji ke zhlédnutí, vážně to stálo za to. Je nepochybně skvělé, že se na akademické půdě tomuto tématu věnuje pozornost, nicméně možná stálo za zvážení pozvat k diskusi také protistranu či někoho, kdo dané problematice skutečně rozumí.

A zde se právě dostáváme k jádru problému ve spojitosti s výše zmíněnou debatou, kterou lze považovat za symbolickou výpověď o přístupu celé české veřejnosti k tomuto hnutí.

Je nepochybně pravdou, že do veřejné diskuze vstoupil velmi silně i opačný extrém, různí aktivisté vyhláující válku všem skutečným, ale i domnělým formám sexismu. Mohli jsme slyšet o nutnosti genderové lingvistiky, která by zajistila rovnost pohlaví z hlediska jazyka, gendrového vzdělávání, jež by očistilo školní čítanky od náznaků nerovnosti, či zrušení odlišných oddělení v hračkářstvích pro kluky a holky. Je ale opravdu správné spolu s touto sice hlasitou, ale nepočetnou skupinou fanatiků odsuzovat veškeré cíle této kampaně?

Možná existuje i další východisko, které by mohlo být tím, které padne na úrodnou půdu u většiny společností, tiché většiny, která nemá potřebu svůj názor na situaci šířit do veřejného prostoru, a proto občas zůstává nevyslyšen. Tedy zkrátka chovat se k sobě navzájem slušně a s respektem, nebát se a nekrást. Nebo přesněji, nebát se to nahlásit a nesahat, když si to někdo nepřeje. Hlavně spolu ale musíme začít mluvit a kde jinde než na akademické půdě? Protože debata vzájemně se utvrzujících lidí může být možná pro někoho příjemnější než věcná diskuze různých stran, ale žádné příkopy nám zahrabat nepomůže.

- Radek Mazuch

Horoskop

Milý čtenáři, nezlob se prosím na redakci, že se zaměříme na horoskop poněkud maturitní. Celá naše redakce totiž v blízké době podstoupí tuto nelehkou zkoušku a zajímalo nás, budou-li nám hvězdy nakloněny.

Beran (21. 3. – 20. 4.)

Milí Berani, následující měsíc pro vás může být poněkud rušným a náročným měsícem. Celkově se jedná o období, kdy se zaměřujete spíše na své osobní záležitosti nežli například na kariéru. Tudíž dokončení určitých profesních cílů může trochu váznout. Na pracovišti

není žádoucí žádný kvap a nervozita, dejte věcem přirozený spád!

Býk (21. 4. – 21. 5.)

Milí Býci, díky ochrannému vlivu vaší vládkyně Venuše se až do 2. května můžete těšit extrémně úspěšnému období. Po pracovní stránce se jedná o

velmi aktivní období, ve kterém je vaším charakteristickým znakem větší čilost a pohyblivost. Pokud přemýšlíte o zvýšení svého vzdělání či rozšíření obzorů, je nejlepší čas.

Blíženci (22. 5. – 24. 6.)

Milí Blíženci, tento měsíc je pro vás obzvláště příznivý zejména pokud jde o získávání znalostí. Může se jednat o pokračování ve vzdělávání, absolvování kurzů nebo učení se novým dovednostem. Super perspektiva se ukazuje také v oblasti lásky a financí. Nebudete mít nouzi o hezké prožitky, soulad s ostatními a různá potěšeníčka. Blíženci, buďte slušní! Možná občas ucítíte neodolatelnou touhu na někoho plivnout. Avšak sebeovládání a zdvořilost pomůže vaší kariéře v roce 2018 rozhodně více.

Rak (22. 6. – 22. 7.)

Milí Raci, tento měsíc se dá nazvat slovem hektický. Ocitáte se v ohnisku kariérního dění. Do 20. května tak můžete být konfrontováni s nárůstem řešení různých problémů. Vzhledem k tomu, že se zvyšuje tendence k zapojení se do složitějších podniků, jedná se vskutku o náročnější období. Celkově je radou na následující měsíc vyhybat se stresu. Horoskop nabádá Raky k tomu, aby vyřadili vše, co již není k užitku a doma jen překáží.

Lev (23. 7. – 22. 8.)

Milí Lvíci, jste pod ochranou svého vládce Slunce, tudíž následující měsíc pro vás bude poměrně úspěšným obdobím. Sympatiemi vás zahrnuje rovněž Merkur, což je vynikající signále pro zvýšenou aktivitu jak v pohybu či komunikaci, tak například ve vzdělávací oblasti. Klíčovými dny se mohou stát 1. a 2. květen, kdy se mnozí z vás ponoří do hlubšího studia a sebezdokonalování.

Květen je pro vás rovněž ideální čas k tomu, abyste se vzdali špatných návyků a více o sebe pečovali. Zachovejte nadhled! Snažte se nepodléhat přehnaným emocím.

Panna (23. 8. – 22. 9.)

Milé Panny, tento měsíc signalizuje, že je ten správný čas věnovat více pozornosti své duši a svému vnitřnímu Já. Můžete se cítit být přitahováni k okultním a esoterickým vědám. Do popředí se dostává veškerý druh komunikace a také cesty po blízkém okolí. Můžete se dozvědět nějakou příjemnou informaci. Rok 2018 je pro vás dálnicí na cestě k hlubšímu poznání. Horoskop na rok 2018 předpovídá, že tělesný stav bude u lidí narozených ve znamení Panny křehčí než dříve. Může to znamenat větší náchylnost k nemocem a zraněním. I přes zmíněnou křehkost nebude Pannám scházet síla, která jim pomůže zdolat všechny nástrahy a překážky.

Váhy (23. 9. – 23. 10.)

Milé Váhy, vstupujete do měsíce, ve kterém najednou zjišťujete, že je těžké udržet si stabilní náladu a vrozenou vyrovnanost. Emocionální stálost není teď vaší silnou stránkou. Ve srovnání s jinými měsíci je v tomto čase poněkud méně možností, jak byste zlepšili své kariérní vyhlídky. Kariérní horoskop naznačuje, že v pracovních otázkách Váhy čeká významné sjednocení sil. Podaří se Vám dotáhnout do konce nejednu rozporuplnou záležitost. Váhy budou v roce 2018 hrdé a svébytné, s touhou po životě ve vlastní režii.

Štír (24. 10. – 22. 11.)

Milí Štíři, pro vaše znamení, jakožto zástupce prvku vody, se květen jeví jako poměrně aktivní období. Rovněž je na scéně vaše image a schopnost přitahovat ostatní. Co se týče lásky, snivý Neptun

vám rozhodně neubírá na romantice a plnění sladkých přáníček. Zdá se také, že Štíři mají v roce 2018 záslusk na něco velmi unikátního. Horoskop Štíry také nabádá, aby pečlivěji plánovali s pomocí kalendáře a seznamu úkolů. Když se zasníte, budete po probuzení vždy vědět, kam se vydat dál.

Střelec (23. 11. – 21. 12.)

Milí Střelci, vstupujete do velmi hřejivého období, ve kterém vás planetární vládci obdarovávají značnou velkorysostí v oblasti citů a příjemných zážitků. Samozřejmě nic není nikdy úplně dokonalé, tudíž se přirozeně tu a tam objeví i deštivý mráček. Důvodem mohou být finance nebo vměšování někoho třetího do vašeho partnerského vztahu. Z hlediska pracovního dění je v tomto měsíci vhodné dávat přednost záležitostem, které jsou nejžhavějšími ohnisky vašeho zájmu. Některý talent Střelce, který patrně delší dobu ležel u ledu, roztaje a během roku 2018 se tak v kariéře posunete o významný krok vpřed.

Kozoroh (22. 12. – 20. 1.)

Milí Kozorozi, v této fázi roku by se vám mělo ve většině životních oblastí dařit. Mars a Saturn jsou na vaší straně a působí jako přátelský tandem k prosazení a úspěchu! Co se týče vaší fyzicky, můžete v tomto čase pracovat za dva, v minimálním čase dokážete dovršit maximum díla. Svou pracovitostí a smyslem pro zodpovědnost se máte tendenci zasloužit o posílení šancí na postup. Horoskop na rok 2018 též oznamuje vytrvalý nárůst vaší extravagance.

Vodnář (21. 1. – 20. 2.)

Milí Vodnáři, duben je pro vás měsícem dobrých příležitostí, přičemž prim hrají dvě oblasti. Tou první je studium a váš

duchovní posun. Druhou blahodárnou zónou je cestování a získávání nových kontaktů. Máte oslnivou mentální bystrost, talent pro jednání a umíte se na věci podívat objektivně. Je vhodné co nejvíce rozšiřovat své vědomosti a získávat nové kontakty, pomůže vám to posunout se vpřed. Vodnář je předurčen k tomu, aby v roce 2018 zářil a vnášel světlo do života ostatních.

Ryby (21. 2. – 20. 3.)

Milé Rybky, v období, do kterého vstupujete, jste pod ochranou většiny planetárních dobrodějů včetně vašeho samotného vládce Neptuna, tudíž počítejte s úspěšným měsícem. Stáváte se tzv. pevnější v kramflecích a v jednání důraznější než doposud. Bravo! Trochu slabší období může nastat snad jen v poslední dekádě měsíce, a to v oblasti rodinného soužití. V oblasti práce a dalšího profesního směřování máte velmi optimistické vyhlídky, Celkově se má v tomto měsíci dařit jak duševně, tak i manuálně pracujícím a důležitou oporou budou přátelé a známí. Rok 2018 je podle horoskopu příznivý k hledání opravdového životního poslání.

Nakonec, ve chvílích nejvyšší nouze jsme se obrátili na orientální horoskop. (Budeme se řídit 3 roky narození maturantů, a tím pádem jejich znameními.)

Buvol (1997)

Pro Buvoly bude rok Psa spíš průměrný, bez větších zvrátů a překvapení. Důležité budou dobré vztahy s lidmi ve vašem okolí, díky kterým se vám povede vyřešit ne jeden praktický problém. V práci se vyhýbejte větším změnám a raději se držte toho, co již máte úspěšně rozjeté. S láskou na první pohled raději nepočítejte, svoji šanci na seznámení zvýšíte, když budete hodně chodit mezi

lidi a nebudete se vyhýbat společenským aktivitám. Zadaní Buvoli by si měli dát pozor, aby svoji lásku nezanedbávali a věnovali partnerskému životu dostatek pozornosti a času.

Tygr (1998)

Pro Tygry bude rok Psa velmi slibný a úspěšný, dařit se vám bude hlavně v kariérní sféře. Budete mít hodně energie, ale pozor, ať ji využijete konstruktivně a neztratíte ve zbytečných sporech a neshodách, které vás mohou hrozit. Důležitá bude sebedisciplína, díky které se vám povede zaměřit svoji sílu a snažení tím správným směrem, kde vám přinesou nejvíce úspěchů. Hvězdy vám věští velké finanční úspěchy a spokojenost. Nová příležitost na změnu pracovní dráhy vám přinese perspektivu ještě lepších výdělků. Ale nespěchejte a nechejte si dostatek času na jejich promyšlení. Láska nebude v roce Psa zrovna v centru vaší pozornosti a milostné záležitosti odsunete tak trochu na vedlejší kolej, práce pro vás bude mnohem důležitější. Pokud jste zadaní, ve vašem vztahu zůstane všechno při starém a váš společný život bude stabilní.

Zajíc (1999)

Zajíci se mohou těšit na velmi šťastný a příznivý rok, Pes vám bude přát a bude se vám dařit ve všech oblastech života. Oproti předchozímu roku 2017, který pro vás byl náročný a přinesl vám výzvy a komplikace, se pod vládou Psa spousta věcí výrazně zlepší a vyřeší. Dočkáte se nových příležitostí a možností, jak si splnit své sny, a dosáhnete vynikajících úspěchů. V zaměstnání nebo v podnikání se konečně dočkáte uznání, které si zasloužíte, a s tím se budou samozřejmě pojít i vynikající výdělků a zisky. V roce 2018 se vám bude dařit ve společenském životě a všude se snadno dostanete do centra pozornosti, s čímž se bude spojovat i zájem opačného pohlaví a

spousta příležitostí k seznámení. Obecně je tento rok v lásce velmi příznivý jak pro zadané, tak pro nezadané Zajíce, kteří mají velkou šanci konečně potkat tu pravou polovičku.

Na úplný závěr chceme požádat i Vás, naše čtenáře, držte nám palce! Neboť roky utečou jako voda a vy se také budete muset podrobit této zkoušce.

- Anna Baťová, Lucie Leová

Sbohem, gymnázium!

Už to budou málem čtyři roky, co se nám poprvé otevřely dveře tohoto gymnázia a co jsme se vydali na dlouhou strastiplnou pouť přes veškerá úskalí studia na této škole.

„Nenechte si ujet vlak!“ Fráze, kterou jsme všichni slyšeli snad milionkrát od každého z učitelů během prvních pár měsíců. Jakožto vzorní studenti jsme se snažili držet této rady, tedy až na jednoho nejmenovaného spolužáka. Danu Šafaříkovi ten vlak totiž ujížděl pořád! To my, kteří dojíždíme z Bohdanče, jsme se tomuto problému elegantně vyhnuli, jelikož dojíždíme autobusem.

Ač jsme se toho během těch pár let naučili mnoho, základní a nejdůležitější hodnoty nám vštípil náš třídní učitel Procházka. Mezi ně patřila kromě nošení přezůvek a včasného omlouvání absence také nejdůležitější schopnost – samostatnost. Tuto schopnost se nám pan učitel snažil vštípit už od začátku studia, avšak v prváku jsme na tom byli ještě velmi špatně. Stále jsme totiž byli překvapení a zmatení, když k nám do třídy přišla paní učitelka Bromová s tím, jestli už máme vybrané peníze na divadelní představení, které máme navštívit následujícího dne.

V druháku už s námi bylo lepší pořízení. Všichni jsme se naučili nosit v peněžence určitý obnos peněz dostačující pro tento typ školních akcí. Ve třetáku jsme byli zase o krůček dál, naučili jsme se totiž předvídat budoucí události. Rodiče jsme už předem varovali, že v týdnu po uzavření známek budou rodičovské schůzky, tak ať mají každý den od pěti volno s tím, že datum upřesníme nejspíše v den konání oněch

zmiňovaných schůzek. Postupně jsme ale za hlavní zdroj spolehlivých informací brali ostatní učitele, kteří byli mnohem sdílnější a nevadilo jim strávit tím patnáct minut vyučovací hodiny. My jsme se samozřejmě nebránili.

Z naivních studentů, jimiž jsme byli, se stali protřelí veteráni, jimiž jsme dnes. Už se vám nejspíš nestane, že byste nás viděli běžet po chodbě na hodinu, která už před chvílí začala bez nás. Naopak nás spíše potkáte u paní Kantýnové, kde si beze spěchu kupujeme svačinu či u naší milé „sekretárky na cestách“, jejíž dveře jsou nám vždy otevřené. Ať už ze studijních důvodů, nebo když se chceme pochlubit, co jsme dělali o víkendu.

Věřit nám už nemůžete, ani když řekneme, že jdeme na záchod. Mnohdy se totiž vracíme s kelímkem kávy z automatu. Tvrdit, že to bylo při cestě, je samozřejmě bezpředmětné a například na hodinách paní učitelky Vinklářové se na to zmíněné kafe nesmíme ani podívat pod pohrůžkou, že nám bude vypito.

Jsou ale i momenty, kdy si ani my nevíme rady. I po třech letech biologie nás paní učitelka Kusá dokáže vyvézt z

míry, když nám řekne, ať „odhodíme mobil i s rukama“. Čeho se ale obáváme nejvíce, je pravicové zaměření naší milé francouzštinářky, která v hodinách projevuje značnou nelibost k námi zaváděnému komunismu. K němu se uchylujeme, když si někdo zapomene doma učebnici nebo materiály k výuce a je nutné zavést kolektivní vlastnictví.

Nyní je ale tato dlouhá cesta skoro za námi a nás čeká ta nejtěžší část. Někdo by si mohl myslet, že mám na mysli maturitu. To samozřejmě ano, vždyť to bude největší zkouška, jakou jsme doteď absolvovali. Já mám ale na mysli loučení se spolužáky, touto školou a všemi zajetými stereotypy. Dospělost nás v tuto nejméně vhodnou dobu nutí čelit nové životní etapě – studiu na vysoké škole. Někteří se těší, mnozí se obávají. Co máme ale všichni společné, je to, že ani jednoho z nás to nemine a všichni se s tím nějak popereme. Hlavně ale všichni budeme s

úsměvem na rtech vzpomínat na tyto čtyři roky jako na jednu z nejlepších etap našeho života.

- **Anežka Holubová**

OSMISMĚRKA

Nebudeme si nalhávat, že každý z nás alespoň jednou za čas neprokrastinuje. No a abyste to nedělali jen tak naprázdno zíráním do bílých mozartáckých zdí, vyluštěte si u toho naši osmisměrku!

I L H E J Ý Č Y A N L E D Ì J
T E N F Z K F K Ý V Q Í Y D K
T T U Ť Ě L V K Ě Š A D S D Y
L I S K E Á T D A N Ň T Ó K I
O Č F H T C O N I N Ř F Č N H
K U E S O M I Č E E T A F I K
Ú S E L O D A B D D M Ý R H V
L Ř Z S L V I N U Ì U J N A Ě
P Y T P S A Ì N J D C T F A T
M A B Á K Ř Š I A G R Á S C E
Y Ó D C É K Ř W R Ì P A P B N
G O S U O P M O Z A R T P Ú Y
D V U L N M A T U R I T A H H
Z K A M A R Á D I U Č E B N A
V G S T U D I U M K O N E C C

MOZART

PŘIJÍMAČKY

JÍDELNA

NUDA

UČITEL

HODINA

PAPÍR

GYMPL

PARDUBICE

KAMARÁDI

KANTÝNA

STUDIUM

STUDENT

KNIHA

ÚKOL

KVĚTEN

ŠKOLA

PŘESTÁVKA

MATURITA

SVAČINA

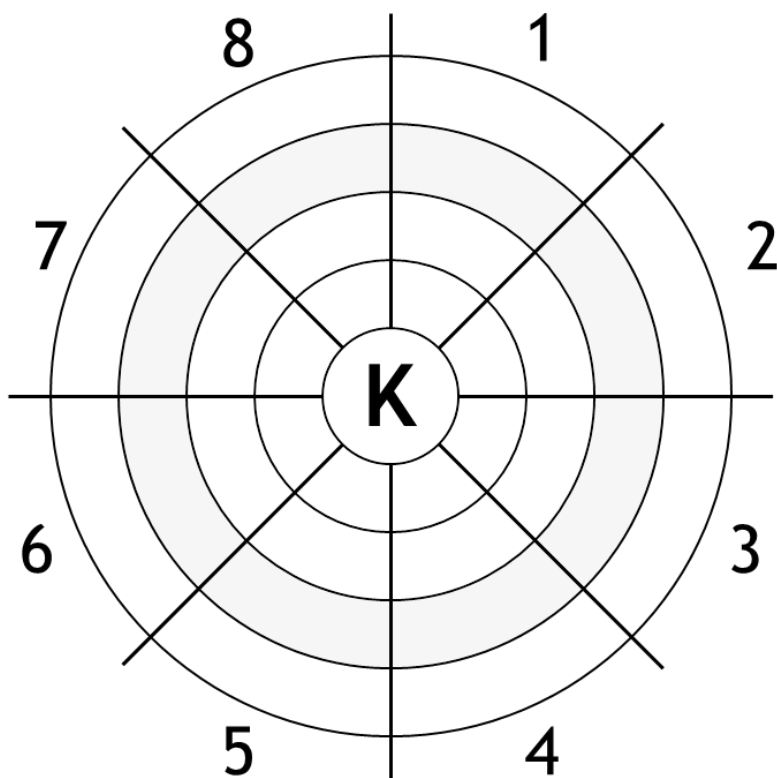
VĚDOMOST

UČEBNA

STŘEDNÍ

KONEC

Kruhovka / tajenka (divadelní hra)

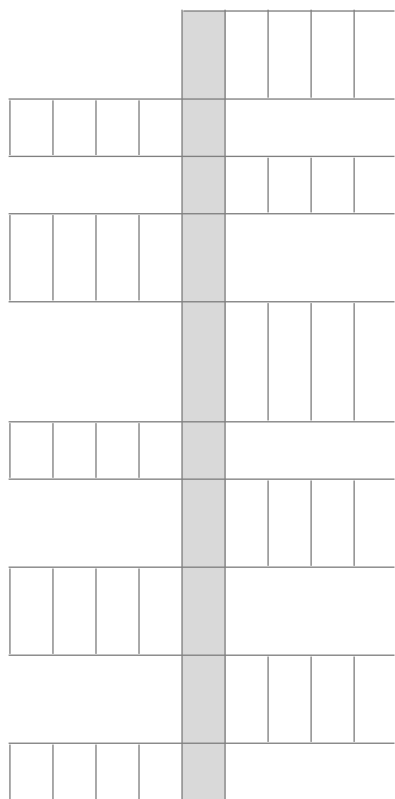

vyplňovat od středu

1. havranovitý pták
2. rámová pila
3. arabský stát
4. ceniny
5. eskymácké plavidlo
6. hrací list
7. bavič
8. společenská vrstva v Indii

Řešení: 1. kavka, 2. katry, 3. Katar, 4. kolky, 5. kajak, 6. karta, 7. komik, 8. kasta

Hřebenovka / tajenka (český spisovatel)

1. vesnický řemeslník
2. součást dveří
3. literární útvar
4. vydání známek
5. souhvězdí na letní obloze (ptačí)
6. kulaté pečivo
7. podzimní květina
8. podzemní část domu
9. jeden ze tří literárních druhů
10. vodní tok

Tajenka: _____

Tiráž

Laura Gočaltovská

Markéta Hudcová

Anna Puhlovská

Jakub Vondrouš

Barbora Szumowski

Marek Boleslav

Aneta Janoušková

Klára Horníková

Dominika Demlová

Ema Holavová

Jan Bolehovský

Jakub Dušek

Hana Nálevková

Andrea Pospíšilová

Natálie Karbašová

Klaudie Břeňová

Robert Novotný

Barbora Totinová

Radek Mazuch

Lucie Leová

Anna Baťová

Anežka Holubová

Grafické zpracování - Jan Hellinger

**Šéfredaktor - Mgr. Lucie
Škarvadová**